

NEM MUTAT VALAMI JÓL....

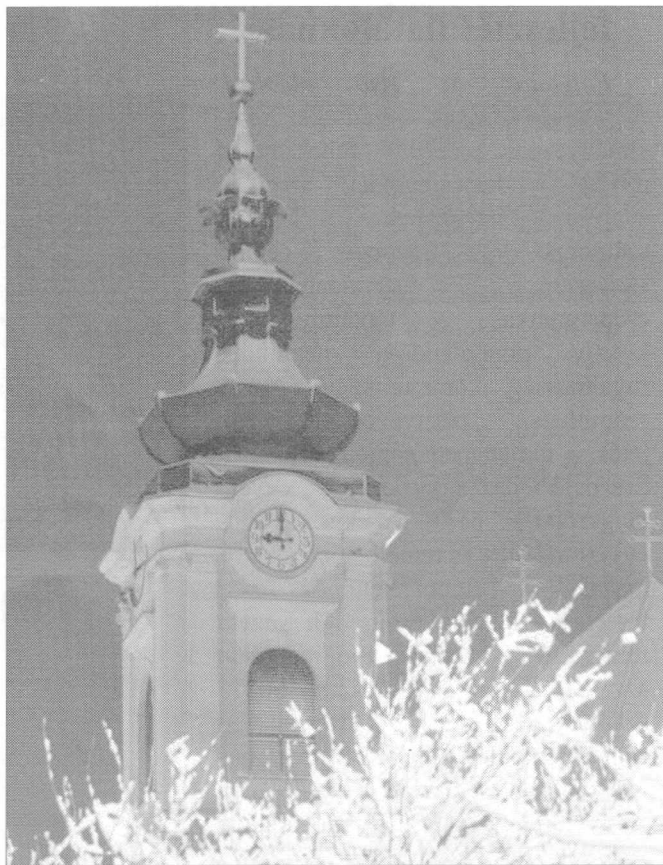
Gyakran fogalmazódik meg az emberben a fenti észrevétel, valahányszor valamit vagy valakit kritikával illetünk, ami sokszor persze erősen szubjektív, „különbejáratú” vélemény. Ám vannak dolgok az életben, melyekről igen sokan, kelően objektív mércéhez viszonyítva, hasonlóképpen (Uram bocsá’: ugyanúgy) vélekedünk! Azt gondolom, ilyen most templomunk toronyórája is! Már közel két hónapja, hogy a mutatók egy helyben vesztegelnek, ezáltal nem töltik be Isten adta rendeltetésüket, noha nyomós okkal. Az órát működtető szerkezet meghibásodott, az igénybevétel és talán az időjárás generálta tényezők okán is az évek során „elfáradt”, de - köztünk szólva -, az időszakonkénti óraátállítások sem használnak az ügynek! Így, Advent első vasárnapja előtt kicsivel, az új egyházi év kezdetén megadta magát, s bár a világ folyása halad és az idő nem állt meg, de a toronyóra makacsul őrzi az utoljára mért időpontot: kilenc óra nulla perc! Valóban elmondhatjuk: nem mutat valami jól!

Ennek kapcsán pedig az fogalmazódott meg bennem, hogy milyen igaz ez a mi életünkre is, a mindennapi rutinná silányult szokásainkat, vagy a felfogásunkból fakadó gyakorlatokat figyelembe véve. A toronyórára tekintve „a vak is látja”, hogy nem mutat jól, de a valót sem, hacsak éppen nem délelőtt, vagy este kilenc órakor jár arra az ember. Ez azonban silány vigasz! S jut eszembe, hogy mennyire rosszul mutat például egy hitetlen keresztény is, vagy egy „maga módján vallásos” templomkerülő!

Nem mutat valami jól a statisztika sem, mely több ezer elkötelezett katolikust definiál, szemben a tényleges

párszázzal. Mennyire rosszul mutat a családapa, aki azt hazudja a gyermekeinek, hogy szereti az édesanyjukat. Mennyire nem mutat jól az idős szülei iránt goromba vagy épp közömbös „gyermek” lelkes igyekezete nyugdíjfolyósítás idején! Hasonlóképp mennyire rosszul mutat idegen érdekeket kiszolgáló, választott képviselőink álszent magyarkodása a kamerák kereszttüzeiben. Nem mutat valami jól egyes jelöltek kampányidőszakban tapasztalható hitbéli buzgálkodása, és a kisember sorsa iránti színlelt érdeklődése. Mennyire rosszul mutat egy tisztességesnek álcázott gazember, egy nyakkendős bűnöző, aki kétes ügyletekkel keresi pénzét mások zsebében turkálva. Idővel elég rosszul mutat az omladozó vakolatú, beázó tetejű, újonnan felújított lakóépület is, amiből az ezért felelős vállalkozó kispórolta a munkát és az anyagot. Persze szigorúan csak mások kárára. „Tovább is van, mondjam még?”

Ugye mennyire nem mindegy, hogy mi az, amit látunk, ami szem előtt van és lerí róla, hogy nem a valódit mutatja? Zavaró, egy idő után aggasztó vagy kifejezetten bosszan-

(fotó: Sipos Bence)

tó tud lenni a jelenség! Mi tehát a megoldás? Meg kell javítani! Nem feltétlen kicserélni, bár a „leselejtezés kultúrájában” ez biztos rosszul cseng! Mégis, attól hogy régi, még nem biztos, hogy menthetetlen. Gondold át, vizsgálj meg alaposan, mérlegelj és dönts bölcs belátással! Évekig járt ide a megfelelő szakember, hogy karbantartás címén üzemben tartsa a templom toronyóráját. Most azonban már nem tud vele mit kezdeni, megérett a cserére! Őszintén remélem, sőt, imádkozom azért, hogy a probléma mielőbb megoldódjék. S nem csak ez, hanem az összes, ami hazánk, városunk, otthonunk mindennapjait érinti.

Bobek Tamás atya

HIRDETÉSEINK

“Az Ökumenikus imahét jegyében csütörtöktől szombatig (január 24.-26.) a katolikus templom ad helyet az imádságos együttlétnek. Kiss Diána (református teológus), Kis János (evangélikus lelkész) és Máté Csaba Sándor (református lelképásztor) igehirdetését hallgathatjuk meg a 18.00-kor kezdődő alkalmakon! Mindenkit szeretettel várunk!”